

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Độ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 44

[Kính chào các bạn đồng học!]

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đang học mục I: “Phương pháp học Độ Tử Quy”, chúng ta cũng đã kết thúc 2 nội dung đầu, đó là: “Nhất môn thâm nhập, và trường thời huân tu”.

Hôm nay chúng ta sẽ học tiếp nội dung thứ 3:]

I-3. Tổng kết thái độ học tập.

(1) Phải lập chí

[Lập chí làm gì bạn? Đúng rồi, “Thánh và Hiền dần làm được”.

Thánh Hiền ngay trong pháp thế gian này. Ai đã được đến Thánh ngay trong pháp thế gian này? Khổng Lão Phu Tử, Mạnh Tử, đây là những người chúng ta biết ạ.]

(2) Phải thực hành

Học một câu, phải hành một câu.

[Không phải chờ đến lúc học hết quyển đã, thế xong rồi, tôi hành một thế luôn. Không có thế, học câu nào hành luôn câu đấy, tẩy rửa dần dần.]

(3) Học thì phải có thứ tự

[Thứ tự thế nào ạ?

- Học thành thật trước, học linh hoạt sau:

Đúng không ạ? Bạn nhớ nhé. Nếu như mà bạn học linh hoạt trước, mà bạn không có thành thật thì lúc đấy thì bạn sẽ dùng toàn bộ cái linh hoạt ấy để đi hại người.

Cho nên thứ tự học tập chúng ta không được đổi. Một là học thành thật trước, hai là học linh hoạt sau. Đúng ạ, tiếp tục ạ. Còn gì nữa ạ?

- Học làm người trước, sau đó mới học tri thức sau.

Đúng không ạ? Nếu mà làm người “Nhân, Lễ, Nghĩa, Trí, Tín” bạn không có, mà bạn nhiều kiến thức quá thì bạn trở nên ngạo mạn, bạn coi thường tất cả. Mà khi mà đã ngạo mạn, coi thường thì đây là thuộc một trong 2 dạng người mà Khổng Lão Phu Tử bảo bỏ đi, là người ngạo mạn và người keo kiệt, thì 2 dạng người này bỏ đi.

Nhớ ạ, học thành thật trước, học linh hoạt sau. Học làm người trước rồi mới đến học tri thức sau.

Cho nên tại sao Đệ Tử Quy phải dạy cho trẻ từ trong thai giáo, 3 tuổi, 4 tuổi, 5 tuổi, 6 tuổi đều phải học thuần thực Đệ Tử Quy, xong lúc đấy hằng nói đến trường để học văn hóa. Cho nên tại sao trường nào cũng là “tiên học lễ”, nhưng chẳng qua chúng ta không hiểu đấy mà thôi.]

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

(4) Phương pháp học tập:

Phải có thể “Nhất môn thâm nhập, trường thời huân tu” (Một môn thâm nhập, huân tu dài lâu).

Nếu chúng ta có thái độ chuẩn xác rồi, tiếp theo chúng ta phải bước vào học tập Đệ Tử Quy.

[Xác nhận nhớ:

Một, lập chí.

Hai, phải thực hành.

Ba, phải học có thứ tự và

Bốn là phương pháp học tập.]

Chúng ta đã kết thúc mục I: “Phương pháp học Đệ Tử Quy”, chúng ta sẽ sang mục II:

II. GIẢNG GIẢI TIÊU ĐỀ “ĐỆ TỬ QUY”

Mục này có 2 ý:

1- Giải thích chữ “Đệ tử”

2- Giải thích chữ “Quy”

Bây giờ chúng ta sẽ nghe Tiến sĩ Thái giảng.

Đây, Đệ Tử Quy là gì?]

Học Đệ Tử Quy, thông thường chúng ta nghe đến chữ “Đệ tử”, họ liền có nhận xét sai lầm và cảm thấy đây là chỉ dành cho trẻ con, cho con cái mình học mà thôi.

II-1. “Đệ tử” là gì?

“Đệ tử” không phải chỉ trẻ nhỏ, mà “Đệ Tử” chỉ học trò của Thánh Hiền nhân.

[Đó ạ, học trò của Thánh Hiền nhân. Cho nên cuối cùng cái tiêu đề chữ Đệ Tử Quy chúng ta mới dịch ra tiếng Việt mà cũng dường cho các bạn rất nhiều, đây là gì ạ? Đạo đức học trò, vắn tắt, chứ chính là “Quy tắc để làm một người học trò của Thánh Hiền”, để cuối cùng dạy bạn là gì? Bạn cũng phải thành Thánh, thành Hiền. Cao nữa là nhất định bạn phải liễu sinh tử, thoát luân hồi.]

II-2. Chữ “Quy” là gì?

Chữ “Quy” là chữ hội ý, một bên là chữ “Phu”, một bên là chữ “Kiến”, nên gọi là “Kiến giải” của các bậc “Đại trượng phu”. Kiến giải của đại trượng phu nhất định là tùy thuận vào giáo huấn của Thánh Hiền, cũng chính là chân lý của nhân sinh, để làm việc, để đối nhân xử thế.

[“Kiến giải”, “kiến” là gì ạ? Là thấy, đúng rồi, “giải” là giải thích hay còn gọi là cái biết của các vị đại trượng phu, vậy thì phải hơn chúng ta. Chúng ta là, “phu” là người, chúng ta là người phạm, đây là đại trượng phu.]

Chúng ta đã có 6 bài về nền tảng tu hành, tức là chúng ta là người thì chúng ta nhận biết vũ trụ quan qua 6 giác quan của mình. Cho nên đối với các bạn không gian là 3 chiều, nhưng trên thực tế thì không gian nó không phải là 3 chiều. Khoa học bây giờ thì đã chứng minh ra là không gian 11 chiều, khoa học mới chứng minh được như thế.

Nhưng mà Phật nói là không gian thì như thế nào ạ? Vô lượng vô biên, gọi là vô lượng vô biên không gian duy thứ. Không gian duy thứ ở tầng cao thì sẽ nhìn thấy các chúng sinh ở tầng thấp. Ví dụ quỷ thần họ nhìn thấy chúng ta nhưng chúng ta không có nhìn thấy họ. Không gian quỷ thần 4 độ, hay còn gọi là 4 chiều không gian ; Tiếp tục lên đến 5 độ thì các cái vị mà ở 5 độ thì lại nhìn thấy hết từ 4 độ trở xuống. Rồi đến khi nào thành Phật viên mãn thì tất cả là không gian là vô lượng vô biên đều biết hết, tất cả nó chỉ còn có một, gọi là “Nhất chân pháp giới”, không còn ngăn che thành không gian duy thứ khác nhau nữa.

Cho nên những cái nhìn phàm phu của chúng ta là những cái nhìn không chuẩn. Còn kiến giải của đại trượng phu nhất định là tùy thuận giáo huấn của Thánh Hiền, cũng chính là chân lý của nhân sinh. Bạn phải nhớ chữ “chân lý” là chân lý tuyệt đối, siêu việt không gian thời gian, chúng ta là tương đối. Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Cho nên chúng ta cùng học Đệ Tử Quy mới có thể dạy được con cái tốt. Người xưa có câu “Giáo nhi, giáo nữ tiên giáo kỷ”, nghĩa là muốn dạy tốt con trai con gái, trước tiên phải nâng cao chính mình, chính mình phải làm tốt trước, như vậy mới có thể làm tốt được công tác của thân giáo.

[Nếu bạn không làm tốt bạn có dạy được con bạn không? Nếu bạn bất hiếu, bất để thì bạn có dạy được con bạn lại phải có hiếu để với bạn không? Phải có hiếu với bạn, thì phải có để với anh em không? Không bao giờ có. Cho nên chúng ta đã học cái đầu tiên là phương pháp dạy là thân giáo. Vâng ạ, chúng ta đã kết thúc mục B: “Nhập môn Đệ Tử Quy”. Bây giờ chúng ta sẽ chuyển sang:]

MỤC C

GIẢNG GIẢI ĐỆ TỬ QUY

[Trong mục này, sau khi chúng ta đã học phần Tổng mục, phần Tổng mục đây chính gọi là khái quát toàn văn của Đệ Tử Quy, thì tiếp đến chúng

ta sẽ học toàn bộ 7 chương của Đệ Tử Quy. Chúng ta sẽ bắt đầu đi vào tổng mục Chánh văn.]

Trước tiên chúng ta đọc qua “Tổng Mục” một lần. Vâng ạ, bây giờ mời các bạn, Chúng ta sẽ cùng nhau đọc:

TỔNG MỤC ĐỆ TỬ QUY

CHÁNH VĂN 1

Đệ Tử Quy, Thánh nhân huấn:
Thủ “Hiếu”, “Đễ”, thứ “Cần”, “Tín”.
“Phiếm ái chúng”, “Nhi thân nhân”,
“Hữu dư lực, tắc học văn”.

DỊCH NGHĨA

Đệ Tử Quy, Thánh Nhân dạy:
Trước “Hiếu”, “Đễ”, sau “Cần”, “Tín”.
“Thương chúng sinh”, “Gần người nhân”,
“Có dư sức, thì học văn”.

[Trong phần tổng mục này, bạn để ý lại nhé, thì bạn sẽ thấy là đã khái quát toàn bộ 7 chương của Đệ Tử Quy rồi.]

Mỗi một cái chữ nháy đây là một chương của chúng ta đó. “Hiếu” là Chương 1. Chương thứ 2: “Lễ độ và khiêm nhường” là “Đễ”. Chương thứ 3: “Cần thận hành vi”. Chương thứ 4: “Làm một người đáng tin”, chữ “Tín”. Chương thứ 5: “Phiếm ái chúng”, chính là “Thương chúng sinh”. Chương thứ 6: “Nhi thân nhân” là “Gần người nhân”. Chương thứ 7: “Có dư sức thì học văn”.

Chúng ta tiếp tục. Trong phần Tổng mục có 4 ý, tương ứng với từng câu của Chánh văn 1, đó là:

- Một: “Đệ Tử Quy, Thánh nhân huấn” (tức là Đệ Tử Quy, Thánh Nhân dạy)
- Hai: “Thủ Hiếu, Đễ, thứ Cần, Tín” (là Trước Hiếu, Đễ, sau Cần, Tín)
- Ba: “Phiếm ái chúng, nhi thân nhân” (là Thương chúng sanh, gần người nhân);

- Bốn: “*Hữu dư lực, tắc học văn*” (là Có dư sức, thì học văn)

Đó, chúng ta sẽ bắt đầu đi vào từng câu một.

Tiền sĩ Thái giảng tiếp:]

1-1. Đệ Tử Quy, Thánh Nhân dạy (Nguyên văn: “Đệ Tử Quy, Thánh Nhân huấn”)

Các bạn! Nếu quý vị trở về nhà ngồi vào bàn đọc sách, đọc được có tinh thần như vậy, nhất định sẽ làm cho con cái quý vị đối với quý vị như thế nào? Nghiêm túc cẩn trọng. Sự hiếu học của quý vị sẽ khiến cho con cái của quý vị cảm động.

[Bây giờ mình không học mình cứ bắt con nó học thì làm sao mà nó học được? Lần trước giảng chúng ta đã bước vào Đệ Tử Quy, chúng ta đã đem Tổng mục đọc qua một lần. Chúng ta đã nói đến:

- “Đệ tử” không phải là chỉ trẻ nhỏ, mà là mỗi một người chúng ta muốn học tập giáo huấn Thánh Hiền, đều tự xưng là đệ tử.

- “Quy” chính là quy phạm.

[Hay còn gọi là quy tắc để làm một người học trò của Thánh Hiền, ngoài chữ “quy” là một bên chữ “kiến”, một bên chữ “phu” ra, thì chữ “quy” là quy phạm.]

Chúng ta tuân thủ quy phạm như vậy, thì có thể làm cho đạo nghiệp của chính mình ngày một nâng cao.

Đây là giáo huấn của Thánh Hiền. Câu giáo huấn này được tiết lược ra từ giáo huấn của Khổng Phu Tử, trong Luận Ngữ chúng ta thấy câu này, ở trong Luận Ngữ Học Nhi Đệ Nhất có câu này.

[Chúng ta chuyển sang mục...

I-2: “Trước Hiếu, Đễ, sau Cẩn, Tín” (nguyên văn: Thủ Hiếu, Đễ, thứ Cẩn, Tín)

Câu 1: Trước Hiếu, Đễ (nguyên văn: Thủ Hiếu, Đễ)

Ở câu 1 - “Trước Hiếu, Đễ” này có đề cập tới 3 nội dung sau:

- 1) Thứ nhất: Quốc gia thịnh trị dài lâu đều do Hiếu, Đễ*
- 2) Thứ hai: Gia đình thịnh vượng dài lâu cũng là do Hiếu, Đễ.*
- 3) Thứ 3: Cách học Đệ Tử Quy]*

Chữ “Thủ” nghĩa là căn bản làm người ở chỗ nào? Ở “Hiếu đạo” và ở “Đễ”. Chữ “Thủ” là giữ.

[Chữ “Đễ” là: Thương yêu anh chị em; Ý thứ hai là Tôn kính trưởng bối. Đấy, trong nhà thì anh thương em kính, ở ngoài thì là kính trọng trưởng bối.]

Chính là nói ở trong “Đễ” bao gồm một thái độ rất quan trọng, chính là tâm cung kính, cung kính đối với trưởng bối.

Đạo đức học vấn của chúng ta đều là từ “Hiếu”, “Kính” mà không ngừng nâng cao, không ngừng lưu xuất ra. Kỳ thật, một người chỉ cần làm được đến “Hiếu” và “Đễ”, tin rằng họ có thể “Tề gia, Trị quốc, Bình thiên hạ”.

[Ban đầu của Nho học là gì ạ? Bắt đầu chữ “Tu thân”. Có tu thân thì mới tề gia được, có tề gia thì mới trị quốc, bình thiên hạ.

Cho nên ở đây thầy nói gì? “Kỳ thật, một người chỉ cần làm được đến Hiếu và Đễ, tin rằng thì họ có thể tề gia, trị quốc, bình thiên hạ”, bởi vì gốc của tu thân chính là chữ Hiếu.]

Các bạn! Các vị có cảm thấy nói như vậy là hơi quá chăng? Kỳ thật “Đại đạo chí giản” (tức là: Đạo lớn cực kì giản dị), đạo lý rất thâm sâu nhưng đều là căn bản, rất đơn giản.

[Bây giờ chúng bắt đầu học nội dung thứ nhất:]

1. Quốc gia thịnh trị dài lâu đều do “Hiếu, Đễ”

[Trong nội dung này lại có 2 ý:

- Một: Bắt đầu “Hiếu, Đễ” từ vua trước*
- Hai: Sau đó sẽ “Thức tỉnh” người trong thiên hạ noi theo “Hiếu, Đễ”*

Chúng ta bắt đầu nghe Tiến sĩ Thái giảng ý:

Thứ nhất: Bắt đầu “Hiếu, Đễ” từ vua trước

Trước tiên nói về chữ “Hiếu”.]

Chúng ta hồi tưởng lại lịch sử. Mấy ngàn năm lịch sử, triều đại nào có lịch sử dài nhất, quốc vận hưng thịnh nhất? Đó là triều nhà Chu. Bao nhiêu năm vậy? 800 năm.

Vậy xin hỏi vì sao triều nhà Chu có thể kéo dài 800 năm? Chúng ta chỉ đọc qua “triều nhà Chu 800 năm”, biết được lẽ đương nhiên mà không biết được nguyên nhân của nó.

Chúng ta cũng thường xem con cháu của người khác, vì sao mà ưu tú vậy? Chỉ nhìn thấy kết quả thì không giúp gì cho lớn lên chính mình, nhất định phải tìm ra được nguyên nhân, chúng ta liền có thể từ trong đó có được khai thị hay.

[Cứ nhìn đấy để xong bắt đầu chúng ta học gọi là: “Thấy người thiện, ta học theo. Dù kém xa, dần cũng kịp”. Đều bắt đầu từ Hiếu, Đễ, bắt đầu từ vua trước.]

Đời thứ nhất là: Thái Vương

Triều nhà Chu, khai quốc là Chu Văn Vương, Chu Võ Vương. Ông nội của Chu Văn Vương chính là Thái Vương. Thái Vương sinh ra được ba người con trai, anh cả là Thái Bá, thứ hai là Trung Dung và thứ ba là Vương Quý. Vương Quý thì lại sinh ra là Chu Văn Vương. [đó] Chu Văn Vương thì sinh ra Chu Võ Vương và Chu Công.

[Đấy, nhưng mà thôi chúng ta bắt đầu nói đến.]

1- Chữ “Hiếu”

Khi Chu Văn Vương mới sanh ra, Thái Vương vừa nhìn thấy đã cảm thấy Chu Văn Vương có tướng Đế vương, có tướng thánh chủ. Thế nhưng phụ thân của Chu Văn Vương lại là Vương Quý, là em út, là đứng hàng thứ ba trong ba anh em.

[Ông nội rất là băn khoăn, vì thấy cái đứa cháu mà con cái người con trai thứ ba này là có tướng làm đế chủ nhất. Thế nhưng mà nó lại con của cái người con trai út, thì bây giờ biết làm thế nào? Đây bạn nhìn phả tộc nhà Chu:

- Thái Vương sinh ra Thái Bá, Trung Dung và Vương Quý.
- Vương Quý thì sinh ra Chu Văn Vương.
- Chu Văn Vương thì sinh ra Chu Vũ Vương, Chu Công.
- Đến Chu Vũ Vương thì sinh ra Chu Thành Vương.

Bắt đầu nói đến cái đời đầu tiên đã nhé.]

Kết quả là con lớn (Thái Bá) và con kế (là Trung Dung) của ông, nhìn thấy phụ thân mình mỗi khi nhìn thấy cháu nội (con của Vương Quý) thì trên mặt liền vui vẻ. Họ liền hiểu rõ phụ thân của họ muốn đem ngôi để truyền cho đứa cháu nội này.

Người bác Thái Bá này rất hiểu tâm cảnh của phụ thân, cho nên ông không nói không rằng, dựa vào lý do muốn giúp phụ thân đi hái thuốc, liền hẹn với người em kế của ông là Trung Dung cùng nhau lên núi hái thuốc.

[Là đi luôn, để làm sao? Để còn có mỗi một người em thứ ba là Vương Quý ở lại, thì lúc đấy là phụ thân mình có thể truyền ngôi cho Vương Quý, và Vương Quý sẽ truyền ngôi cho con trai mình luôn.]

Sau khi đi rồi thì không còn trở lại nữa, vì họ hy vọng phụ thân có thể làm tốt được ý nguyện của mình mà không cần phải bận lòng bởi họ là con lớn, để phụ thân có thể trực tiếp truyền ngôi cho Vương Quý là con trai thứ ba, sau đó thì Vương Quý truyền ngôi cho con trai mình, về sau lên ngôi là Chu Văn Vương.

Các bạn! Gia tộc này cái gì cũng đều có thể nhường, thiên hạ mà cũng có thể nhường được, động tác nhường thiên hạ này thành tựu được đức hạnh gì? Hiếu đạo! Hiểu được tâm của phụ thân, có thể viên mãn tâm ý của phụ thân.

[Đây, thực hiện được chữ Hiếu. Nhường luôn ngôi vua, hai người anh nhường luôn, để cho cha mình dễ xử.]

2- Chữ “Đế”

Hơn nữa, họ không chỉ làm được hiếu đạo, mà còn làm được điều gì? Anh em thương yêu nhau. Ngay đến thiên hạ cũng có thể nhường, thì còn thứ gì mà ta không thể nhường được nhau chứ?

[Đó ạ. Trong chương “Lễ độ khiêm nhường” thì có câu gì để nhắc anh em ạ? “Tài vật khinh, oán nào sinh”. Bởi vì phần lớn trong nhà anh em mâu thuẫn nhau chỉ vì vấn đề gọi là tiền tài rồi của nài, rồi chia chác.

Vấn đề thứ hai nữa là thầy Thái có nói là lấy phải dâu dũ.

Nhưng cuối cùng quay trở lại về vấn đề gọi là tiền tài. Cho nên đây đối với anh em sao? Ngay với thiên hạ còn có thể nhường, còn thứ gì mà anh em không thể nhường được nhau chứ?]

Ngoài việc làm được chữ “Hiếu”, ngoài ra làm được chữ “Đễ”, còn làm được điều gì nữa các bạn?

[Hiếu rồi, đối với vua cha rồi, Đễ là đối với anh em nhường rồi, còn làm được chữ gì nữa? Trung, bởi vì đây là chính là đối với vua mà. Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

3- Là nói về chữ “Trung”

Làm được ra chữ Trung, trung với nhân dân trong thiên hạ. Vì họ nhường như vậy, nên có thể cho một Thánh chủ lãnh đạo nhân dân toàn quốc. Cho nên cái nhường này là đức hạnh chân thật, gia phong chân thật.

Vì vậy mà Khổng Lão Phu Tử đối với Thái Bá và Trung Dung tán thán rằng: “Đức chí chí dã” (là người chí đức).

[“Chí” là cùng tốt, đấy ạ, đức. Vừa hiếu này, lại vừa đễ này, vừa lại trung này. Đó, cho nên là làm người chí đức.]

Không có được chí đức như vậy, tuyệt đối không làm được hành vi như vậy, cho nên có hiếu có đễ.

Đời thứ 3: Chu Văn Vương

Chữ “Hiếu”

Chu Văn Vương đối với phụ thân của ông là Vương Quý đều sáng sớm, buổi trưa, buổi tối, một ngày ba lần thăm hỏi, nên gọi là “Thần hôn, định tỉnh” (Sáng thăm, tối viếng).

[Đấy ạ, đến đòi cháu nội rồi đấy. Đó. Ba lần thăm viếng phụ thân này, thứ nhất là đến xem thần sắc của phụ thân. Tiếp theo là xem tình hình ăn uống của phụ thân. Nếu phụ thân ăn uống được tốt, ông cảm thấy rất là an tâm. Nếu phụ thân ăn ít, thì ông rất là lo lắng.]

[Đấy, trước tiên là làm vua thì phải thực hiện trước Hiếu, Đễ.]

Do có được thân giáo như vậy, cho nên con trai của ông là Chu Võ Vương và Chu Công cũng học được rất tốt.

[Đó ạ. Đến đòi, đòi chặt rồi, đòi chặt của Thái Vương đấy ạ.]

Đời thứ 4: Chu Võ Vương

Chu Võ Vương cũng rất là hiếu kính đối với Chu Văn Vương. Có lần Chu Văn Vương bị bệnh, Chu Võ Vương hầu ở bên cạnh mười hai ngày đêm không hề thay áo, cởi đai. Mũ trên đầu cũng không lấy xuống, hầu hạ phụ thân ông mười hai ngày. Do hiếu tâm như vậy, phụ thân của ông rất mau khỏi bệnh.

[Bắt đầu tính suốt này, từ đời ông này, đời con này, đời cháu này, bây giờ đến đòi chặt, đều giữ được cái chữ Hiếu, chữ Đễ.]

Tục ngữ có câu: **“Người gặp việc vui thì tinh thần phấn chấn”**, còn việc gì có thể làm cho cha mẹ vui hơn so với việc con cái hiếu thảo? Khi một người vui vẻ, công năng của hệ thống miễn dịch sẽ được nâng cao, đây đều là có căn cứ khoa học.

[Cho nên khi bạn vui thì là tiết ra gì ạ? Nước cam lồ. Còn khi bạn sân hận thì tiết ra độc dược. Cho nên tại sao mà một trong những nguyên nhân của những người ung thư là gì? Là bạn quá phiền não, cho nên là cơ thể bạn tiết ra độc dược.]

Cũng vậy, khi mà các bạn sát sinh hại mạng, các bạn cắt tiết một con gà, chọc tiết một cái con lợn như thế, thì với cái tâm vô cùng sợ hãi, cái tâm sân hận ấy nó sẽ tiết ra các loại axit rất độc, ngấm vào thân thể của cái con

vật đấy. Và cuối cùng thì ai ăn? Các bạn ăn. Cho nên tại sao bây giờ mà ung thư nhiều đến như thế. Và cũng như tại sao bây giờ rất nhiều các đám cưới là ăn xong là ngộ độc cả loạt. Bởi vì khi cái tâm của cái con vật nó quá sân hận, nó quá sợ hãi thì nó sẽ tiết ra cái độc được.]

Tục ngữ có câu: “Người gặp việc vui, tinh thần phấn chấn”, còn việc gì có thể làm cho cha mẹ vui hơn so với con cái hiếu thảo? Khi một người vui vẻ, công năng của hệ thống miễn dịch sẽ được nâng cao. Đây đều là có căn cứ khoa học.

[Đấy ạ. Có căn cứ khoa học hẳn hoi.]

Hiếu đạo của họ được truyền thừa.

[Đấy, thứ hai là họ hiếu đạo ngay từ vua trước, sau đấy thì thức tỉnh tất cả mọi người trong thiên hạ đều hiếu, để hết.]

Thứ hai: “Thức tỉnh” người trong thiên hạ “Hiếu, Đễ”

Hiếu đạo của họ được truyền thừa, một nhà hiếu thì một nước liên hưng hiếu. Khi họ nhìn thấy người lãnh đạo mà họ sùng kính, đều hiếu thảo như vậy, họ sẽ rất cảm động, sẽ bắt chước làm theo.

Cho nên trong Đại Học có câu: “Một nhà nhân hậu thì cả nước nhân hậu. Một nhà lễ nhượng thì cả nước ăn ở đều có lễ nhượng. Một người tham lam thì cả nước bị rối loạn”.

“Lễ”, “Nhượng” của họ sẽ dẫn dắt nhân dân toàn quốc biết lễ nhượng, rất nhiều việc tranh giành tự nhiên liền sẽ giảm ít, cho nên trên làm thì dưới bắt chước làm theo.

[Đây chính là giáo dục bằng thân giáo, cứ lấy mình làm gương.]

Việc này đích thực là cảm ứng không thể nghĩ bàn.

Chữ “Đễ”

Ngoài truyền thừa hiếu đạo của Chu Võ Vương, Chu Văn Vương và Chu Vũ Vương cũng nhận được truyền thừa hữu ái của huynh đệ từ bá phụ của ông là Thái Bá, Trung Dung và Chu Công. *[Từ bác đấy.]*

Có một lần Chu Võ Vương bị bệnh, Chu Công liền đứng ngay ở trước mặt của tổ tông họ vào lúc đó là Thái Miếu, liền viết ra một bài cầu nguyện, mong cầu giảm bớt đi thọ mạng của chính mình, để cho huynh trưởng của ông có thể trường thọ.

[Nhường tuổi thọ của mình để cho anh mình.]

Chúng ta cảm nhận được, ông không chỉ hữu ái đối với anh em của mình, mà còn cảm nhận được mong muốn huynh trưởng được khỏe mạnh sống lâu, để có thể trị lý thiên hạ được tốt. Cho nên khi Chu Công đọc xong bài văn cầu nguyện này, chí thành có thể cảm thông. Vì vậy, sức khỏe của Chu Võ Vương liền được phục hồi. Bài văn cầu nguyện này vẫn còn để ở trong Thái Miếu.

[Cho nên khi tâm chí thành thì sao ạ? Vâng ạ. Thì cảm động được trời đất ạ. Đấy ạ.]

Đời thứ năm: Đến Chu Thành Vương – Chữ “Đế”

Trải qua một thời gian, Chu Võ Vương qua đời, tiếp theo là Chu Thành Vương kế vị.

Chu Công (là chú) giúp đỡ Chu Thành Vương. Bởi vì Thành Vương vẫn còn trẻ, Chu Võ Vương giúp cho Chu Thành Vương chọn được mấy vị thầy giáo, Thái Sư là Khương Thái Công, Thái Bảo thì chính là Chu Công.

Nếu con cái của bạn mà có Khương Thái Công dạy, lại có Chu Công dạy, có tốt không? Tốt phải không? Cho nên chúng ta phải tìm thầy giáo tốt cho con cái.

Các bạn không nên gấp, chỉ cần quý vị có tâm chí thành, nhất định có nhân duyên tốt đến.

[Vừa mới bảo là muốn con thành tựu thì phải chọn được hai, là: một là thầy tốt và hai là bạn lành. Thế là bạn xông đi bạn tìm thầy tốt. Đây thầy Thái bảo không cần. Các bạn không nên gấp. Chỉ cần các quý vị có tâm chí thành thì nhất định có nhân duyên tốt.]

Không phải là chữ “tốt”, “thầy tốt” như các bạn nghĩ, mà chữ tốt ở đây các bạn lại đi bảo tìm cái thầy dạy thật giỏi. Thế là dù đắt tiền bạn cũng

đưa. Về sau thì thầy Thái nói là nếu mà lấy nhiều tiền thì sao ạ? Thì tài đấy không cao. Cái chỗ trong cái bài gọi là “Đức hạnh cao, danh tự cao”, tôi chia sẻ trước thôi ạ.]

Ngày nay con của chúng ta, ngoài chúng ta ra, đã có một thầy giáo tốt, đó là Đệ Tử Quy. Quyển sách này khiến cho gia phong của gia đình bạn nâng cao lên tốt, tiếp nối dài lâu.

Sau này Chu Thành Vương lớn lên, vì có được thầy tốt như vậy dạy bảo nên ông cũng có thể trị vì thiên hạ. Lúc đó quốc gia có những lời giáo ngôn, đều nói là:

- Có phải Chu Công muốn đoạt lấy thiên hạ không? *[Gièm! Gièm! Chu Công là chú mà.]*

Có rất nhiều lời đồn đại như vậy. Chu Công không đợi cháu của ông lên tiếng, tự ông rời đến Sơn Đông, *[bỏ đi]* để cho cháu ông dễ làm người, không nên bị những lời sàm ngôn này ảnh hưởng. Ông liền tự mình đi về Sơn Đông.

Một hôm, khi Chu Thành Vương đang đi trên đường, đột nhiên xem thấy trên không có một số dị tượng, trời trong xanh mà có sấm chớp. Người xưa có thái độ phản tỉnh, xem trên không có dị tượng là nói lên điều gì? “Liệu có phải là Thiên tử ta đã làm việc gì sai không?”.

[Tôi bây giờ cũng học được cái này. Ngày hôm qua đang ngồi với Cư sĩ Chúc Hạnh buổi sáng, thế là cái vòng, cái vòng tay trắng mà Hoà Thượng tặng cho, các bạn thỉnh thoảng thấy tôi vẫn đeo ấy, là tự nhiên nó đứt, nó rơi tất cả các cái hạt tung toé ra nhà.

Thế cư sĩ Chúc Hạnh nhặt cho tôi. Tôi bảo:

- Lại có điểm không hay rồi. Thế mình phải xem xem là mình có làm cái gì đấy mà đi ngược lại với lại Thánh Hiền dạy không. Phải kiểm tra lại rất kỹ.

Thế thì cư sĩ Chúc Hạnh mới thấy thế bảo:

- Vậy thì có ngừng việc này, việc khác không?

Tôi bảo:

- Thôi những cái việc ấy thì mình cứ làm, nhưng mà sẽ phải quán sát thêm.

Thế cư sĩ Chúc Hạnh bảo:

- Nhưng mà con thấy cái vòng này từ khi Sư phụ tặng cũng hai năm rồi, thế cho nên là dây nó mủn rồi.

Tôi bảo:

- Vâng ạ. Thế thì ngày hôm sau tôi sẽ nhờ cư sĩ Loan lại đi khâu hộ.

Bất kể một cái hành vi gì cũng thế các bạn ạ, các bạn đều phải xem lại xem là mình làm có cái điều gì sai không.

Cho nên các bạn cũng cố gắng nên quán xét. Bởi vì là “cảnh tùy tâm chuyển”. Cho nên nếu như mà tất cả vạn pháp đều do tâm rồi, tâm bạn thiện lương thì mọi việc về cơ bản nó sẽ là phước đến họa đi, và bạn gọi là “cầu được ước thấy” đấy. Thế còn nếu như mà tâm mình mà có những các cái điều gì chưa được, hành chưa đúng với đạo, bây giờ mình đã biết thế nào là thiện ác rồi thì mình phải quán sát từng li từng tí ạ.

“Liệu có phải là Thiên tử ta đã làm việc gì sai rồi không?”]

Các bạn! Đó có phải là mê tín không? Không phải vậy. Vì lòng người và thiên địa vạn vật là có giao cảm, lòng người thiện thì mưa hòa gió thuận, lòng người ác thì tai nạn triền miên.

[Bao giờ các bạn cảm nhận được điều này? Ai cảm nhận được điều này? Như tôi vừa nói, bất kỳ một việc gì xảy ra dù là nguyên nhân khách quan bên cạnh, về thiên nhiên, về tự nhiên, bạn phải xem lại ngay là bạn có điều gì hành sai. Bạn cố nhé. Bây giờ tôi đã bắt đầu tôi luôn luôn quán sát lại mình.]

Lòng người hiện tại của chúng ta là thiện hay ác?

[Bởi vì đây thầy dạy rất rõ ràng, bạn thấy chưa ạ? Không phải tôi nói nhé. Tôi đọc lại này:

Một hôm, khi Chu Thành Vương đang đi trên đường, đột nhiên xem thấy trên không có một số dị tượng, trời trong xanh mà có sấm chớp. Người

xưa có thái độ phản tỉnh, xem trên không có dị tượng là nói lên điều gì?
“Liệu có phải là Thiên tử ta đã làm việc gì sai không?”.

Hôm ở Niệm Phật Đường của Đạo Tràng Phổ Hiền bị cái cây nó đổ cách đây độ khoảng mấy tháng, nó choẽ toang ra như thế này. Cư sĩ Chúc Hạnh mới nói với tôi, tôi bảo:

- Không, không sao.

Nói là nói với cư sĩ Chúc Hạnh nhưng trong tâm bắt đầu phải xem xét. Trong tâm phải xem xét, thì sau đấy thì nó xảy ra cái chuyện mà họ đòi tiền thuê nhà lên đến gấp mười lần, thế ai mà trả được.

Đó ạ.

Tiền sĩ Thái giảng tiếp:]

Các bạn! Đó có phải là mê tín không? Không phải vậy. Vì lòng người và thiên địa vạn vật có giao cảm, lòng người thiện thì mưa hòa gió thuận, lòng người ác thì tai nạn triền miên. Lòng người hiện tại của chúng ta là thiện hay ác?

Tôi không nói chúng ta. Lòng người ác mới có tai họa, thiên tai nhân họa nhiều đến như vậy. Cho nên chúng ta xem thấy những dị tượng này phải phản quan nội tỉnh, phải bắt đầu cố gắng giữ gìn cái tâm này để cho nó hướng thiện.

Vì vậy Chu Thành Vương nhìn thấy hiện tượng này, khi trở về cố gắng phản tỉnh,[*đó ạ*] liền nghĩ đến: “Liệu có phải việc ta để cho chú ta rời khỏi nơi này là không đúng chăng?” Cho nên Chu Thành Vương đến Thái Miếu để sám hối với tổ tông.

[*Kiểm điểm lại tất cả mọi việc, chỉ còn có một cái việc này thôi. Chắc là do cái việc này rồi. Ta nghi ngờ chú sai chăng?*]

Lòng người của ngày trước rất thuần phác, “**Thận chung truy viễn, dân đức quy hậu**”, có nghĩa là gì? (Thận trọng lo tang lễ cho cha mẹ, kính thành lo cúng tổ tiên, tất phong tục dân tình sẽ quay về thiện lương).

[Vì sao lại có cái câu này? Là bởi vì Chu Thành Vương bắt đầu đến Thái Miếu để sám hối. Cho nên “Thận chung truy viễn”, là kính thành lo cúng tế tổ tiên. Đó. Cho nên:]

Đều sẽ căn ghi những lời giáo huấn của tổ tông.

[Ông quay lại đến ở chỗ Thái Miếu để ông sám hối với tổ tông về cái việc ông đối xử với lại chú ông như vậy.

Tôi cũng nhiều khi phải sám hối đấy các bạn ạ. Khi bắt đầu tôi phát hiện ra tôi sai thật, tôi kiểm tra lại, xem lại đạo, đúng rồi, mình làm thế này là sai rồi. Mình tâm thô ý hiểm, mình cứ quyết theo những cái phạm phu của mình là sai rồi, cũng phải sám hối, cũng phải lên, lên hương trước Tam Bảo, cũng phải quỳ lạy, và cũng phải chân thành rằng: “Con làm cái này sai rồi”]

Khi Chu Thành Vương sám hối, ông thấy được văn cầu nguyện của Chu Công, cầu nguyện cho anh ông là Chu Võ Vương. Ông cầm lên xem, thấy chú mình vì muốn huynh trưởng của mình có thể kéo dài tuổi thọ mà cầu xin ông trời giảm bớt tuổi thọ của chính mình.

[Tức là Chu Công xin cho Chu Võ Vương, Chu Võ Vương là cha của Chu Thành Vương, tức là thấy chú xin cho cha mình được sống lâu đấy.]

Chu Thành Vương xem rồi, rất là cảm động, lập tức với địa vị Thiên tử, đích thân dẫn văn võ bá quan đến nơi để nghinh đón Chu Công trở về.

Tình anh em của Chu Võ Vương và Chu Công cũng đã truyền cho con cháu đời sau của họ. Triều nhà Chu vì có hiếu đạo mới có thể kéo dài đến 800 năm.

[Vâng ạ, thời gian của chúng ta đã hết, bài chia sẻ của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây.

Ngày mai chúng ta sẽ học đến ý thứ 2: “Gia tộc hưng thịnh dài lâu do đâu?” Đều do Hiếu, Lễ, và ham học.

Chúc bạn:

*Thuộc lòng Đệ Tử Quy,
Hành đúng từng câu chữ,
Nội hóa tâm cung kính,
Là bạn được thân người.*

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai. Xin cảm ơn!]
